

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja

Druk nr 3094

SPRAWOZDANIE
KOMISJI FINANSÓW PUBLICZNYCH

**o rządowym projekcie ustawy o zmianie ustawy
o podatku od towarów i usług oraz niektórych
innych ustaw (druk nr 3025)**

Sejm na 73. posiedzeniu w dniu 8 marca 2023 r., zgodnie z art. 39 ust. 2 regulaminu Sejmu, skierował powyższy projekt ustawy do Komisji Finansów Publicznych w celu rozpatrzenia.

Komisja Finansów Publicznych po rozpatrzeniu powyższego projektu ustawy na posiedzeniu w dniu 23 marca 2023 r.

wnosi:

Wysoki Sejm uchwalić raczy załączony projekt ustawy.

Warszawa, dnia 23 marca 2023 r.

Sprawozdawca

(-) Ewa Szymańska

Przewodniczący
Komisji Finansów Publicznych

(-) Andrzej Kosztowniak

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 2 w pkt 25 w lit. a wyrazy „1 200 000 euro” zastępuje się wyrazami „2 000 000 euro”;
- 2) w art. 22 w ust. 3b wyrazy „ust. 2–2d” zastępuje się wyrazami „ust. 2–2e”;
- 3) po art. 31a dodaje się art. 31b w brzmieniu:

„Art. 31b. 1. W przypadku gdy kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania wyrażone w walucie obcej uległy zmianie, przeliczenia na złote dokonuje się według kursu danej waluty obcej przyjętego do przeliczenia kwot stosowanych do określenia podstawy opodatkowania przed jej zmianą.

2. W przypadku gdy podatnik wystawił fakturę korygującą, o której mowa w art. 106j ust. 3, a kwoty stosowane do określenia podstawy opodatkowania są wyrażone na tej fakturze korygującej w walucie obcej, przeliczenia na złote podatnik może dokonać według:

- 1) kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień wystawienia tej faktury korygującej albo

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, ustawę z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn, ustawę z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawę z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, ustawę z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne, ustawę z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, ustawę z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, ustawę z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, ustawę z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, ustawę z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw oraz ustawę z dnia 7 października 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 974, 1137, 1301, 1488, 1561, 2180 i 2707.

2) ostatniego kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny na ostatni dzień poprzedzający dzień wystawienia tej faktury korygującej, przy czym w takim przypadku waluty inne niż euro przelicza się z zastosowaniem kursu wymiany każdej z nich względem euro.

3. W przypadku gdy udzielono opustu lub obniżki ceny w odniesieniu do dostaw towarów lub świadczonych usług wykonanych w danym okresie na rzecz podatnika dokonującego wewnątrzwspólnotowego nabycia towarów lub podatnika, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 4 i 5, udokumentowanych fakturą dotyczącą tego okresu, przeliczenia na złote kwot wyrażonych na tej fakturze w walucie obcej podatnik może dokonać według:

- 1) kursu średniego danej waluty obcej ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy poprzedzający dzień wystawienia tej faktury albo
- 2) ostatniego kursu wymiany opublikowanego przez Europejski Bank Centralny na ostatni dzień poprzedzający dzień wystawienia tej faktury, przy czym w takim przypadku waluty inne niż euro przelicza się z zastosowaniem kursu wymiany każdej z nich względem euro.

4. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli do przeliczenia kwot stosowanych do określenia podstawy opodatkowania wyrażonych w walucie obcej podatnik wybrał zasady przeliczenia, o których mowa w art. 31a ust. 2a. W przypadku gdy w okresie stosowania zasad przeliczania, o których mowa w art. 31a ust. 2a, podatnik dokona transakcji niepodlegającej przeliczeniu zgodnie z tymi zasadami, jest on obowiązany do zastosowania dla tej transakcji zasad przeliczania, o których mowa w ust. 1 lub 2.”;

- 4) w art. 42 w ust. 12a wyrazy „w którym dostawa ta została dokonana” zastępuje się wyrazami „w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu dokonania przez niego tej dostawy”;
- 5) w art. 42a pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) stawkę podatku właściwą dla towaru albo usługi, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w art. 42b ust. 4.”;

6) w art. 42b:

a) w ust. 1 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:

„4) podmiotu publicznego w rozumieniu ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 30) – w zakresie mającym wpływ na sposób obliczenia wynagrodzenia w związku z zawieraną umową o partnerstwie publiczno-prywatnym;

5) zamawiającego w rozumieniu ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2023 r. poz. 140) – w zakresie mającym wpływ na sposób obliczenia wynagrodzenia koncesjonariusza wraz z ewentualną płatnością od zamawiającego w związku z zawieraną umową koncesji na roboty budowlane lub usługi.”,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 4,

c) uchyla się ust. 6,

d) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Na wezwanie organu wydającego WIS wnioskodawca jest obowiązany do dostarczenia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, dokumentów odnoszących się do towaru albo usługi, w przypadku gdy jest to niezbędne do dokonania właściwej klasyfikacji towaru albo usługi albo towarów lub usług, które razem składają się na jedną czynność podlegającą opodatkowaniu. W przypadku niedostarczenia dokumentów w tym terminie organ wydający WIS wydaje postanowienie o pozostawieniu wniosku o wydanie WIS bez rozpatrzenia, na które służy zażalenie.”,

e) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Na wezwanie organu wydającego WIS wnioskodawca jest obowiązany do dostarczenia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, próbki towaru, w przypadku gdy jest to niezbędne do dokonania właściwej klasyfikacji towaru. W przypadku niedostarczenia próbki towaru w tym terminie organ wydający WIS wydaje postanowienie o pozostawieniu wniosku o wydanie WIS bez rozpatrzenia, na które służy zażalenie.”,

f) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie WIS, mając na względzie zakres danych określonych w ust. 2, ujednoczenie składanych wniosków oraz zapewnienie sprawnej obsługi wnioskodawców.”;

7) w art. 42c:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. WIS wiąże, z zastrzeżeniem ust. 2–2d, organy podatkowe wobec podmiotów, o których mowa w art. 42b ust. 1 pkt 1 i 2, dla których została wydana, oraz te podmioty, w odniesieniu do:

- 1) towaru będącego przedmiotem dostawy, importu lub wewnątrzwspólnotowego nabycia dokonanych w okresie ważności WIS;
- 2) usługi, która została wykonana w okresie ważności WIS;
- 3) towarów lub usług, które razem składają się na jedną czynność podlegającą opodatkowaniu wykonaną w okresie ważności WIS.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2d w brzmieniu:

„2a. W przypadku zmiany WIS z powodu wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 42h ust. 3 pkt 1–3, i zastosowania się przez podmiot, na rzecz którego została ona wydana, do zmienionej WIS od dnia wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 42h ust. 3 pkt 1–3, do dnia doręczenia decyzji o zmianie WIS, przepisy art. 14k–14m Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

2b. W przypadku zmiany WIS z powodu wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 42h ust. 3 pkt 4, i zastosowania się przez podmiot, na rzecz którego została ona wydana, do zmienionej WIS od dnia następującego po dniu, w którym WIS została doręczona, do dnia doręczenia decyzji o zmianie WIS, przepisy art. 14k–14m Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

2c. W przypadku uchylenia WIS z powodu wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 42h ust. 3 pkt 5 i 6, i zastosowania się przez podmiot, na rzecz którego została ona wydana, do uchylonej WIS od dnia następującego po dniu, w którym WIS została doręczona, do dnia

doręczenia decyzji o uchyleniu WIS, przepisy art. 14k–14m Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.

2d. W przypadku uchylenia WIS oraz wydania WIS w postępowaniu odwoławczym albo na podstawie prawomocnego orzeczenia sądu przepisy ust. 2b i 2c stosuje się odpowiednio.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku:

1) czynności, o której mowa w art. 42a, dokonanej przez podmiot inny niż podmiot, o którym mowa w ust. 1, od dnia następującego po dniu, w którym WIS została zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, do dnia:

a) zamieszczenia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych decyzji o zmianie WIS albo decyzji o uchyleniu WIS albo

b) poprzedzającego dzień, w którym WIS wygasła na podstawie art. 42h ust. 1, albo

c) upływu okresu, na jaki została wydana WIS

– w zależności od tego, które ze zdarzeń nastąpiło wcześniej,

2) zastosowania na potrzeby podatku przez podmiot, na rzecz którego została wydana wiążąca informacja akcyzowa, zwana dalej „WIA”, klasyfikacji towaru według Nomenklatury scalonej (CN), określonej dla tego towaru w tej WIA, jeżeli nie upłynął okres ważności tej WIA – przepisy art. 14k–14m Ordynacji podatkowej stosuje się odpowiednio.”;

8) uchyla się art. 42d;

9) w art. 42e:

a) w ust. 2 po wyrazach „Bibliotekę Narodową,” dodaje się wyrazy „Centrum Łukasiewicz i instytuty działające w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz,”,

b) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Opłata, o której mowa w ust. 1, pobierana za badania lub analizy wykonywane przez laboratoria jednostek organizacyjnych Krajowej

Administracji Skarbowej stanowi dochód budżetu państwa i jest uiszczana na rachunek bankowy Krajowej Informacji Skarbowej.

4. Na wezwanie organu wydającego WIS wnioskodawca jest obowiązany, w terminie określonym w wezwaniu, nie krótszym niż 7 dni, do uiszczenia zaliczki na pokrycie opłaty, o której mowa w ust. 1. W przypadku nieuiszczenia zaliczki w terminie określonym w wezwaniu organ wydający WIS wydaje postanowienie o pozostawieniu wniosku o wydanie WIS bez rozpatrzenia, na które służy zażalenie.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. W przypadku gdy zaliczka uiszczona na pokrycie opłaty, o której mowa w ust. 1, jest wyższa niż opłata określona w postanowieniu wydanym na podstawie ust. 5, a także w przypadku gdy opłata jest nienależna, zwrot kwoty nienależnej następuje w terminie 30 dni od dnia zakończenia postępowania w sprawie WIS.”;

10) uchyla się art. 42f;

11) w art. 42g dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wydaje decyzję o odmowie wydania WIS, jeżeli wniosek o wydanie WIS, którego przedmiotem są towary lub usługi, o których mowa w art. 42b ust. 5 pkt 2, nie dotyczy towarów lub usług, które razem składają się na jedną czynność podlegającą opodatkowaniu.”;

12) w art. 42h:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. WIS wygasa z mocy prawa w przypadku zmiany przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku odnoszących się do towaru albo usługi, będących przedmiotem WIS, w wyniku której wskazana w WIS:

- 1) klasyfikacja towaru według działu, pozycji, podpozycji lub kodu Nomenklatury scalonej (CN) albo według działu, grupy, klasy, kategorii, podkategorii lub pozycji Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, albo według sekcji, działu, grupy lub klasy Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych albo klasyfikacja usługi według działu, grupy, klasy, kategorii, podkategorii lub pozycji Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług lub
- 2) stawka podatku właściwa dla towaru albo usługi, lub

- 3) podstawa prawna wskazanej w WIS stawki podatku
– staje się niezgodna z tymi przepisami, przy czym wygaśnięcie WIS następuje z dniem wejścia w życie przepisów, z którymi WIS stała się niezgodna.”,
- b) uchyla się ust. 2,
- c) w ust. 3:
- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie zmiany albo uchylenia ostatecznej WIS w przypadku wystąpienia albo uzasadnionego przypuszczenia wystąpienia przesłanek powodujących jej nieprawidłowość, w szczególności w przypadku:”,
 - w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 i 6 w brzmieniu:
„5) istnienia w dniu jej wydania przesłanek odmowy wszczęcia postępowania w sprawie wydania WIS, odmowy wydania WIS albo umorzenia postępowania;
 - 6) wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 240 § 1 oraz art. 247 § 1 Ordynacji podatkowej.”,
- d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3c w brzmieniu:
- „3a. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej po przeprowadzeniu postępowania określonego w ust. 3:
- 1) uchyla WIS i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo umarza postępowanie albo
 - 2) zmienia WIS i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy, albo
 - 3) umarza postępowanie, jeżeli w jego wyniku sprawa zostałaby rozstrzygnięta jak w WIS albo jeżeli postępowanie stało się bezprzedmiotowe.
- 3b. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wystąpić do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z żądaniem wszczęcia z urzędu postępowania w sprawie zmiany albo uchylenia ostatecznej WIS w przypadku wystąpienia albo uzasadnionego przypuszczenia wystąpienia

przesłanek powodujących jej nieprawidłowość, w szczególności w przypadkach, o których mowa w ust. 3.

3c. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej po otrzymaniu żądania, o którym mowa w ust. 3b, niezwłocznie wszczyna postępowanie w sprawie zmiany albo uchylecia ostatecznej WIS. Przepis ust. 3a stosuje się odpowiednio.”,

e) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może przejąć do dalszego prowadzenia, w drodze postanowienia, postępowanie wszczęte przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej na podstawie ust. 3 albo 3c. Przepis ust. 3a stosuje się odpowiednio.”,

f) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przepisy ust. 3 i 3a stosuje się odpowiednio do innych niż WIS ostatecznych rozstrzygnięć wydanych w sprawach dotyczących wydawania WIS.”;

13) art. 42ha i art. 42i otrzymują brzmienie:

„Art. 42ha. 1. WIS jest wydawana na okres 5 lat i jest ważna od dnia następującego po dniu jej doręczenia.

2. WIS traci ważność przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1, z dniem:

1) następującym po dniu doręczenia decyzji o zmianie WIS albo decyzji o uchyleniu WIS, albo

2) wygaśnięcia na podstawie art. 42h ust. 1

– w zależności od tego, które ze zdarzeń nastąpiło wcześniej.

Art. 42i. WIS, decyzja o zmianie WIS, decyzja o uchyleniu WIS oraz decyzja o odmowie wydania WIS, o której mowa w art. 42g ust. 3, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę, danych objętych tajemnicą przedsiębiorstwa oraz danych, których zamieszczenie może prowadzić do naruszenia bezpieczeństwa publicznego lub porządku publicznego, są zamieszczane, bez zbędnej zwłoki, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. W Biuletynie Informacji Publicznej zamieszcza się również daty

zamieszczenia WIS i decyzji, o których mowa w zdaniu pierwszym, a także informacje o okresie ważności WIS i decyzji o zmianie WIS.”;

14) w art. 56 w ust. 5 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„Paliw innych niż paliwo, o którym mowa w zdaniu drugim, nie uznaje się za bagaż osobisty.”;

15) w art. 80 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Na zasadzie wzajemności, zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do pojazdu silnikowego w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 988, z późn. zm.³⁾) stosuje się także, jeżeli niezachowanie terminu określonego w ust. 1 było uzasadnione okolicznościami związanymi z ważnym interesem służby, dotyczącymi przesiedlenia osoby odstępującej pojazd silnikowy w celu podjęcia pracy w innym państwie, a osoba ta przebywała na terytorium kraju nie krócej niż 2 lata.”;

16) w art. 86:

a) ust. 2e otrzymuje brzmienie:

„2e. Podatnik rozpoczynający w danym roku podatkowym wykonywanie działalności gospodarczej i działalności innej niż działalność gospodarcza w celu obliczenia kwoty podatku naliczonego w przypadku, o którym mowa w ust. 2a, przyjmuje dane wyliczone szacunkowo. Podatnik jest obowiązany zawiadomić naczelnika urzędu skarbowego o przyjętych danych wyliczonych szacunkowo w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym ten sposób określenia proporcji został zastosowany po raz pierwszy, nie później jednak niż w dniu przesłania ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3.”,

b) w ust. 10b w pkt 2 uchyla się lit. a,

c) uchyla się ust. 10g i 10h;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1002, 1768, 1783, 2589, 2600 i 2642.

17) w art. 87:

a) w ust. 6e:

- w pkt 1:
 - w lit. a wyrazy „w pkt 4 lit. a tiret trzecie” zastępuje się wyrazami „w pkt 4 lit. c”,
 - w lit. b wyrazy „w pkt 4 lit. a tiret trzecie” zastępuje się wyrazami „w pkt 4 lit. c”,
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przez kolejne 6 miesięcy poprzedzających bezpośrednio okres, w rozliczeniu za który podatnik występuje z wnioskiem o zwrot, łączna wartość sprzedaży wraz z podatkiem, zaewidencjonowanej przez tego podatnika przy zastosowaniu kas rejestrujących, o których mowa w pkt 4 lit. c, za każdy okres rozliczeniowy była nie niższa niż 40 tys. zł;”,
- w pkt 3 w lit. a wyrazy „w pkt 4 lit. a tiret trzecie” zastępuje się wyrazami „w pkt 4 lit. c”,
- w pkt 4:
 - w lit. a uchyla się tiret trzecie,
 - w lit. b kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:

„c) 6 miesięcy poprzedzających bezpośrednio okres, w rozliczeniu za który występuje z wnioskiem o zwrot, prowadził ewidencję sprzedaży przy zastosowaniu wyłącznie kas rejestrujących, które umożliwiają połączenie i przesyłanie danych między kasą rejestrującą a Centralnym Repozytorium Kas, określone w art. 111a ust. 3.”,

b) po ust. 6l dodaje się ust. 6m i 6n w brzmieniu:

„6m. Zażalenie na postanowienie o przedłużeniu terminu, o którym mowa w ust. 6d, doręczone w sposób, o którym mowa w ust. 6j–6l, wnosi się w terminie 17 dni od dnia, w którym doręczenie uważa się za dokonane zgodnie z ust. 6j.

6n. Odwołanie od decyzji o odmowie dokonania zwrotu różnicy podatku w terminie, o którym mowa w ust. 6d, doręczonej w sposób, o

którym mowa w ust. 6j–6l, wnosi się w terminie 24 dni od dnia, w którym doręczenie uważa się za dokonane zgodnie z ust. 6j.”;

18) w art. 90:

a) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Podatnicy, którzy w poprzednim roku podatkowym nie osiągnęli obrotu, o którym mowa w ust. 3, lub u których obrót ten w poprzednim roku podatkowym był niższy niż 30 000 zł, do obliczenia kwoty podatku naliczonego podlegającej odliczeniu od kwoty podatku należnego przyjmują proporcję wyliczoną szacunkowo. Podatnicy są obowiązani zawiadomić naczelnika urzędu skarbowego o przyjętej proporcji w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym ta proporcja została zastosowana po raz pierwszy, nie później jednak niż w dniu przesłania ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3.”,

b) w ust. 10 w pkt 1 wyrazy „500 zł” zastępuje się wyrazami „10 000 zł”,

c) w ust. 10d zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Proporcja, o której mowa w zdaniu drugim, jest wyliczana szacunkowo.”,

d) ust. 10f otrzymuje brzmienie:

„10f. W przypadku gdy podatnik, dla którego naczelnik urzędu skarbowego przywrócił zarejestrowanie zgodnie z art. 96 ust. 9k, uzna, że w odniesieniu do niego kwota obrotu dla ustalenia proporcji, o której mowa w ust. 10e, byłaby niereprezentatywna, do obliczenia kwoty podatku naliczonego podlegającej odliczeniu od kwoty podatku należnego przyjmuje proporcję wyliczoną szacunkowo. Podatnik jest obowiązany zawiadomić naczelnika urzędu skarbowego o przyjętej proporcji w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym ta proporcja została zastosowana po raz pierwszy, nie później jednak niż w dniu przesłania ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3.”,

e) w ust. 12 wyrazy „500 zł” zastępuje się wyrazami „10 000 zł”;

19) w art. 91:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po zakończeniu roku, w którym podatnikowi przysługiwało prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego, o którym mowa w art. 86 ust. 1, jest on obowiązany dokonać korekty kwoty

podatku odliczonego zgodnie z art. 90 ust. 2–10a lub 10c–10g, z uwzględnieniem proporcji obliczonej w sposób określony w art. 90 ust. 2–6, 10, 10a lub 10c–10g lub przepisach wydanych na podstawie art. 90 ust. 11 i 12, dla zakończonego roku podatkowego.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Podatnik może nie dokonywać korekty, o której mowa w ust. 1, jeżeli różnica między proporcją ustaloną zgodnie z art. 90 ust. 2–10a lub 10c–10g a proporcją ustaloną dla zakończonego roku podatkowego nie przekracza dwóch punktów procentowych.

1b. W przypadku gdy proporcja ustalona dla zakończonego roku podatkowego jest mniejsza niż proporcja ustalona zgodnie z art. 90 ust. 2–10a lub 10c–10g, przepis ust. 1a stosuje się pod warunkiem, że kwota podatku naliczonego niepodlegająca odliczeniu wynikająca z:

- 1) różnicy między ustalonymi proporcjami oraz
- 2) korekty, o której mowa w ust. 2, z wyłączeniem korekty środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych, których wartość początkowa nie przekracza 15 000 zł
– nie przekracza 10 000 zł.”;

20) w art. 106h:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy faktura dotyczy sprzedaży zaewidencjonowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej:

- 1) do egzemplarza faktury pozostającego u podatnika dołącza się paragon fiskalny w postaci papierowej dotyczący tej sprzedaży albo
- 2) pozostawia się w dokumentacji numer dokumentu oraz numer unikatowy kasy rejestrującej zawarte na paragonie fiskalnym w postaci elektronicznej.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy faktura w formie elektronicznej dotyczy sprzedaży zaewidencjonowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej, podatnik zostawia w dokumentacji:

- 1) paragon fiskalny w postaci papierowej dotyczący tej sprzedaży z danymi identyfikującymi tę fakturę albo

- 2) numer dokumentu oraz numer unikatowy kasy rejestrującej zawarte na paragonie fiskalnym w postaci elektronicznej.”;
- 21) w art. 108a ust. 6 otrzymuje brzmienie:
- „6. Odpowiedzialność solidarna podatnika, o którym mowa w ust. 5, jest wyłączona w przypadku dokonania przez tego podatnika:
- 1) płatności na rachunek VAT dostawcy towarów lub usługodawcy wskazanego na fakturze, o której mowa w ust. 3 pkt 3, albo
 - 2) zwrotu otrzymanej płatności na rachunek VAT podatnika, od którego otrzymano tę płatność, niezwłocznie po powzięciu informacji o jej otrzymaniu, albo
 - 3) płatności na rachunek VAT podatnika wskazanego w umowie o nabyciu wierzytelności zawartej z dostawcą lub nabywcą
- w kwocie otrzymanej na rachunek VAT, przy czym przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;
- 22) w art. 108c:
- a) w ust. 1 po wyrazach „mechanizmu podzielonej płatności,” dodaje się wyrazy „w tym również w przypadku gdy kwota ta została zapłacona z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności przez podatnika innego niż wskazany na fakturze,”
 - b) w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Przy wyliczaniu udziału procentowego uwzględnia się także kwoty podatku z faktur zapłaconych z zastosowaniem mechanizmu podzielonej płatności przez podatnika innego niż wskazany na fakturze.”;
- 23) w art. 111:
- a) w ust. 3a:
 - w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:
„b) za zgodą nabywcy, w postaci elektronicznej, przesyłając ten dokument w sposób z nim uzgodniony, w tym przy użyciu systemu teleinformatycznego Szefa Krajowej Administracji Skarbowej pośredniczącego przy wydawaniu paragonów fiskalnych w postaci elektronicznej nabywcy, bez konieczności podawania jego danych osobowych;”

- pkt 8 otrzymuje brzmienie:
 - „8) wystawiać przy zastosowaniu kas rejestrujących dokumenty inne niż określone w pkt 1 dotyczące sprzedaży lub pracy tych kas;”,
 - b) po ust. 5 dodaje się ust. 5a i 5b w brzmieniu:
 - „5a. Jeżeli prawidłowość złożonego przez podatnika wniosku nie budzi wątpliwości, urząd skarbowy dokonuje zwrotu, o którym mowa w ust. 5, bez wydawania decyzji.
 - 5b. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w złożonym przez podatnika wniosku naczelnik urzędu skarbowego wydaje decyzję, w której określa prawidłową wysokość zwrotu, o którym mowa w ust. 5, albo odmawia dokonania zwrotu.”,
 - c) w ust. 7a w pkt 1 wyrazy „szczególne przypadki i sposób wystawiania dokumentów w postaci innej niż wydruk przy zastosowaniu kas rejestrujących” zastępuje się wyrazami „sposób wystawiania dokumentów z kas rejestrujących i szczególne przypadki wydawania nabywcy dowodu sprzedaży”;
- 24) w art. 111b w ust. 3 w pkt 2 wyrazy „szczególne przypadki i sposób wystawiania dokumentów w postaci innej niż wydruk przy zastosowaniu tych kas” zastępuje się wyrazami „sposób wystawiania dokumentów z kas rejestrujących i szczególne przypadki wydawania nabywcy dowodu sprzedaży”;
- 25) w art. 112b:
- a) w ust. 1 w części wspólnej wyrazy „odpowiadającej 30%” zastępuje się wyrazami „do 30%”,
 - b) w ust. 2 w części wspólnej wyrazy „wysokość dodatkowego zobowiązania podatkowego wynosi 20%” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego ustala dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości do 20%”,
 - c) w ust. 2a wyrazy „wysokość dodatkowego zobowiązania podatkowego wynosi 15%” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu celno-skarbowego ustala dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości do 15%”,

d) po ust. 2a dodaje się ust. 2b w brzmieniu:

„2b. Ustalając dodatkowe zobowiązanie podatkowe, o którym mowa w ust. 1–2a, naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego bierze pod uwagę:

- 1) okoliczności powstania nieprawidłowości;
- 2) rodzaj i stopień naruszenia ciążącego na podatniku obowiązku, które skutkowało powstaniem nieprawidłowości;
- 3) rodzaj, stopień i częstotliwość stwierdzanych dotychczas nieprawidłowości dotyczących nieprzedawnionych zobowiązań w podatku;
- 4) kwotę stwierdzonych nieprawidłowości, w tym kwotę zniżenia zobowiązania podatkowego, kwotę zawyżenia zwrotu różnicy podatku, zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku do obniżenia podatku należnego za następne okresy rozliczeniowe;
- 5) działania podjęte przez podatnika po stwierdzeniu nieprawidłowości w celu usunięcia skutków nieprawidłowości.”;

26) w art. 112c ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadkach, o których mowa w art. 112b ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 oraz ust. 2a, w zakresie, w jakim nieprawidłowość była skutkiem celowego działania podatnika lub jego kontrahenta, o którym podatnik miał wiedzę, i wynika w całości lub w części z obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego wynikającą z faktury, która:

- 1) została wystawiona przez podmiot nieistniejący,
- 2) stwierdza czynności, które nie zostały dokonane – w części dotyczącej tych czynności,
- 3) podaje kwoty niezgodne z rzeczywistością – w części dotyczącej tych pozycji, dla których podane zostały kwoty niezgodne z rzeczywistością,
- 4) potwierdza czynności, do których mają zastosowanie przepisy art. 58 i art. 83 Kodeksu cywilnego – w części dotyczącej tych czynności

– wysokość dodatkowego zobowiązania podatkowego w części dotyczącej podatku naliczonego wynikającego z powyższej faktury wynosi 100%.”;

27) w art. 129 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Otrzymanie przez podatnika dokumentu:

- 1) potwierdzającego wywóz towaru poza terytorium Unii Europejskiej,
- 2) o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b

– w terminie późniejszym niż określony w ust. 1 pkt 2, nie później jednak niż przed upływem 10 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym dokonano dostawy, upoważnia podatnika do dokonania korekty podatku należnego od tej dostawy w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik otrzymał ten dokument.”;

28) w art. 130c w ust. 8 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

29) po art. 130c dodaje się art. 130ca w brzmieniu:

„Art. 130ca. 1. W przypadku upływu terminu, o którym mowa w art. 61 ust. 2 rozporządzenia 282/2011, oraz w przypadkach, o których mowa w art. 61a ust. 1 rozporządzenia 282/2011, podatnik, dla którego państwem członkowskim konsumpcji jest Rzeczpospolita Polska, składa korektę deklaracji VAT drogą elektroniczną, za pomocą aplikacji informatycznej udostępnionej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, do Łódzkiego Urzędu Skarbowego.

2. Korekta, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) informacje o miejscu i powodach składania korekty;
- 2) dane podatnika:
 - a) nazwę lub imię i nazwisko,
 - b) adres siedziby lub adres miejsca zamieszkania,
 - c) numer identyfikacyjny VAT wykorzystywany przez państwo członkowskie identyfikacji na potrzeby procedury unijnej i kod tego państwa;
- 3) okres rozliczeniowy i kwotę VAT, w odniesieniu do której dokonywana jest korekta;
- 4) w przypadku wystąpienia nadpłaty – informacje niezbędne do jej rozliczenia;

5) dane kontaktowe, w tym numer telefonu i adres poczty elektronicznej podatnika, a w przypadku ustanowienia pełnomocnika – dane kontaktowe pełnomocnika.

3. Do kwot podlegających korekcie, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 130c ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

4. Podatnik jest obowiązany do wpłacenia kwoty VAT, w odniesieniu do której dokonywana jest korekta, w euro na rachunek bankowy Łódzkiego Urzędu Skarbowego.”;

30) w art. 133 w ust. 8 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Przepis ust. 2a stosuje się odpowiednio.”;

31) po art. 133 dodaje się art. 133a w brzmieniu:

„Art. 133a. 1. W przypadku upływu terminu, o którym mowa w art. 61 ust. 2 rozporządzenia 282/2011, oraz w przypadkach, o których mowa w art. 61a ust. 1 rozporządzenia 282/2011, podmiot zagraniczny, dla którego państwem członkowskim konsumpcji jest Rzeczpospolita Polska, składa korektę deklaracji VAT drogą elektroniczną, za pomocą aplikacji informatycznej udostępnionej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, do Łódzkiego Urzędu Skarbowego.

2. Korekta, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) informacje o miejscu i powodach składania korekty;
- 2) dane podmiotu zagranicznego:
 - a) nazwę,
 - b) adres siedziby,
 - c) numer identyfikacyjny VAT nadany przez państwo członkowskie identyfikacji na potrzeby procedury nieunijnej i kod tego państwa;
- 3) okres rozliczeniowy i kwotę VAT, w odniesieniu do której dokonywana jest korekta;
- 4) w przypadku wystąpienia nadpłaty – informacje niezbędne do jej rozliczenia;
- 5) dane kontaktowe, w tym numer telefonu i adres poczty elektronicznej podmiotu zagranicznego, a w przypadku ustanowienia pełnomocnika – dane kontaktowe pełnomocnika.

3. Do kwot podlegających korekcie, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 133 ust. 5 i 6 stosuje się odpowiednio.

4. Podmiot zagraniczny jest obowiązany do wpłacenia kwoty VAT, w odniesieniu do której dokonywana jest korekta, w euro na rachunek bankowy Łódzkiego Urzędu Skarbowego.”;

32) w art. 138g w ust. 8 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio.”;

33) po art. 138g dodaje się art. 138ga w brzmieniu:

„Art. 138ga. 1. W przypadkach:

- 1) upływu terminu, o którym mowa w art. 61 ust. 2 rozporządzenia 282/2011, oraz w przypadkach, o których mowa w art. 61a ust. 1 rozporządzenia 282/2011, podatnik, dla którego państwem członkowskim konsumpcji jest Rzeczpospolita Polska, a w przypadku podatnika reprezentowanego przez pośrednika – pośrednik,
- 2) o których mowa w art. 61a ust. 2 rozporządzenia 282/2011, pośrednik w odniesieniu do podatników, dla których państwem członkowskim konsumpcji jest Rzeczpospolita Polska, reprezentowanych przez tego pośrednika

– składa korektę deklaracji VAT drogą elektroniczną, za pomocą aplikacji informatycznej udostępnionej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, do Łódzkiego Urzędu Skarbowego.

2. Korekta, o której mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) informacje o miejscu i powodach składania korekty;
- 2) dane podatnika:
 - a) nazwę lub imię i nazwisko,
 - b) adres siedziby lub adres miejsca zamieszkania,
 - c) numer identyfikacyjny VAT podatnika wykorzystywany przez państwo członkowskie identyfikacji na potrzeby procedury importu i kod tego państwa, a w przypadku podatnika reprezentowanego przez pośrednika – także indywidualny numer identyfikacyjny pośrednika wykorzystywany przez państwo członkowskie identyfikacji na potrzeby procedury importu i kod tego państwa;

- 3) okres rozliczeniowy i kwotę VAT, w odniesieniu do której dokonywana jest korekta;
- 4) w przypadku wystąpienia nadpłaty – informacje niezbędne do jej rozliczenia;
- 5) dane kontaktowe, w tym numer telefonu i adres poczty elektronicznej podatnika, a w przypadku podatnika reprezentowanego przez pośrednika – także dane kontaktowe pośrednika.

3. Do kwot podlegających korekcie, o której mowa w ust. 1, przepisy art. 138g ust. 6 i 7 stosuje się odpowiednio.

4. Podatnik, a w przypadku podatnika reprezentowanego przez pośrednika – pośrednik, jest obowiązany do wpłacenia kwoty VAT, w odniesieniu do której dokonywana jest korekta, w euro na rachunek bankowy Łódzkiego Urzędu Skarbowego.”;

34) w art. 145a w ust. 15 w pkt 1 wyrazy „szczególne przypadki i sposób wystawiania dokumentów w postaci innej niż wydruk przy zastosowaniu tych kas” zastępuje się wyrazami „sposób wystawiania dokumentów z kas rejestrujących i szczególne przypadki wydawania nabywcy dowodu sprzedaży”;

35) w art. 146k:

- a) w ust. 1 wyrazy „W okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.” zastępuje się wyrazami „W okresie od dnia 1 stycznia 2022 r. do dnia 30 czerwca 2023 r.”;
- b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W okresie od dnia 1 lipca 2023 r. do dnia 30 czerwca 2025 r. dla zwrotu różnicy podatku, o którym mowa w art. 87 ust. 6d, warunek, o którym mowa w:

- 1) art. 87 ust. 6e pkt 1 lit. a, uznaje się za spełniony, jeżeli udział procentowy łącznej wartości sprzedaży wraz z podatkiem zaewidencjonowanej przy zastosowaniu kas rejestrujących, o których mowa w art. 87 ust. 6e pkt 4 lit. c, w danym okresie rozliczeniowym w całkowitej wartości sprzedaży wraz z podatkiem dokonanej przez podatnika w danym okresie rozliczeniowym, był nie niższy niż 70%;
- 2) art. 87 ust. 6e pkt 1 lit. b, uznaje się za spełniony, jeżeli udział procentowy otrzymanych płatności zrealizowanych z wykorzystaniem

instrumentów płatniczych, w tym również przy użyciu usługi polecenia przelewu w rozumieniu ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, z tytułu sprzedaży wraz z podatkiem, zaewidencjonowanej przy zastosowaniu kas rejestrujących, które umożliwiają połączenie i przesyłanie danych między kasą rejestrującą a Centralnym Repozytorium Kas, określone w art. 111a ust. 3, dokumentowanej paragonami z oznaczeniem, z którego wynika, że płatność została dokonana przy użyciu karty płatniczej, przez wykonanie płatności mobilnej lub usługi polecenia przelewu, zgodnym z formą otrzymanej płatności, w stosunku do łącznej wartości sprzedaży wraz z podatkiem zaewidencjonowanej przy zastosowaniu tych kas w danym okresie rozliczeniowym, był nie niższy niż 55%.”,

- c) w ust. 2 wyrazy „o której mowa w ust. 1” zastępuje się wyrazami „o której mowa w ust. 1 i 1a”,
- d) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Całkowitą wartość sprzedaży wraz z podatkiem, o której mowa w ust. 1a pkt 1, ustala się na podstawie danych zawartych w ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3a:
 - a) w § 1 po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:

„1b) z korekty deklaracji VAT, o której mowa w art. 130ca ust. 1, art. 133a ust. 1 i art. 138ga ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.⁵⁾);”
 - b) § 4 otrzymuje brzmienie:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1301, 1692, 1967, 2127, 2180, 2600, 2640 i 2687.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 974, 1137, 1301, 1488, 1561, 2180 i 2707 oraz z 2023 r. poz. ...

„§ 4. Przepisu § 2 nie stosuje się do należności pieniężnych wynikających z deklaracji składanej w innym państwie członkowskim oraz należności pieniężnych wynikających z korekty deklaracji VAT, o której mowa w art. 130ca ust. 1, art. 133a ust. 1 i art. 138ga ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.”;

2) w art. 15 § 3b otrzymuje brzmienie:

„§ 3b. Przepisów § 1–3 nie stosuje się do egzekucji należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. g, należności pieniężnych wynikających z deklaracji składanej w innym państwie członkowskim oraz należności pieniężnych wynikających z korekty deklaracji VAT, o której mowa w art. 130ca ust. 1, art. 133a ust. 1 i art. 138ga ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.”;

3) w art. 27 w § 1c po wyrazach „deklaracji składanej w innym państwie członkowskim” dodaje się wyrazy „oraz należność pieniężną wynikającą z korekty deklaracji VAT, o której mowa w art. 130ca ust. 1, art. 133a ust. 1 i art. 138ga ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2021 r. poz. 1043, z 2022 r. poz. 1846 i 2180 oraz z 2023 r. poz. 326) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4a:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w przypadku gdy przedmiotem nabycia tytułem darowizny lub polecenia darczyńcy są środki pieniężne, a ich wartość doliczona do wartości majątku nabytego dotychczas od tej samej osoby w roku, w którym nastąpiło ostatnie nabycie, i w okresie 5 lat poprzedzających ten rok przekracza kwotę określoną w art. 9 ust. 1 pkt 1 – udokumentują ich otrzymanie dowodem przekazania na rachunek płatniczy nabywcy, na jego rachunek, inny niż płatniczy, w banku lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub przekazem pocztowym.”,

b) w ust. 4 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wartość majątku ostatnio nabytego doliczona do wartości majątku nabytego dotychczas od tej samej osoby lub po tej samej osobie w

roku, w którym nastąpiło ostatnie nabycie, i w okresie 5 lat poprzedzających ten rok nie przekracza kwoty określonej w art. 9 ust. 1 pkt 1 lub”;

2) w art. 9:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Opodatkowaniu podlega nabycie, od jednego zbywcy, własności rzeczy i praw majątkowych o czystej wartości przekraczającej:

- 1) 36 120 zł – jeżeli nabywcą jest osoba zaliczona do I grupy podatkowej;
- 2) 27 090 zł – jeżeli nabywcą jest osoba zaliczona do II grupy podatkowej;
- 3) 5733 zł – jeżeli nabywcą jest osoba zaliczona do III grupy podatkowej.”,

b) w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli nabycie własności rzeczy lub praw majątkowych od tego samego zbywcy następuje więcej niż jeden raz, do czystej wartości rzeczy i praw majątkowych ostatnio nabytych dolicza się czystą wartość rzeczy i praw majątkowych nabytych dotychczas od tego samego zbywcy w roku, w którym nastąpiło ostatnie nabycie, i w okresie 5 lat poprzedzających ten rok.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2647, 2687 i 2745 oraz z 2023 r. poz. 28, 185 i 326) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 2b po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) umorzenia, odkupienia, wykupienia i unicestwienia w inny sposób tytułów uczestnictwa w funduszach kapitałowych utworzonych na podstawie przepisów obowiązujących w Rzeczypospolitej Polskiej oraz odpłatnego zbycia tych tytułów uczestnictwa;”;

2) w art. 9 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Przepis ust. 3 ma zastosowanie do strat:

- 1) z odpłatnego zbycia udziałów (akcji) w spółce, udziałów w spółdzielni, papierów wartościowych, w tym z odpłatnego zbycia papierów wartościowych na rynku regulowanym w ramach krótkiej sprzedaży;
- 2) z odpłatnego zbycia pochodnych instrumentów finansowych;

- 3) z realizacji praw wynikających z papierów wartościowych i pochodnych instrumentów finansowych;
 - 4) z tytułu objęcia udziałów (akcji) w spółce albo wkładów w spółdzielni w zamian za wkład niepieniężny;
 - 5) z umorzenia, odkupienia, wykupienia albo unieczwienienia w inny sposób tytułów uczestnictwa w funduszach kapitałowych.”;
- 3) w art. 17 w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:
„3a) wykup przez emitenta obligacji, od których są należne świadczenia okresowe;”;
- 4) w art. 21 w ust. 1 pkt 105 otrzymuje brzmienie:
„105) dochód uzyskany ze zbycia udziałów w spółce kapitałowej, udziałów w spółdzielni, papierów wartościowych oraz z umorzenia, odkupienia, wykupienia albo unieczwienienia w inny sposób tytułów uczestnictwa w funduszach kapitałowych i ze zbycia tych tytułów uczestnictwa, otrzymanych w drodze darowizny – w części odpowiadającej kwocie zapłaconego podatku od spadków i darowizn;”;
- 5) w art. 22 w ust. 1m wyrazy „odkupienia (umorzenia)” zastępuje się wyrazami „umorzenia, odkupienia, wykupienia albo unieczwienienia w inny sposób”;
- 6) w art. 23 w ust. 1 pkt 38 otrzymuje brzmienie:
„38) wydatków na objęcie lub nabycie udziałów albo wkładów w spółdzielni, udziałów (akcji) oraz papierów wartościowych, a także wydatków na nabycie tytułów uczestnictwa w funduszach kapitałowych; wydatki takie są jednak kosztem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia tych udziałów w spółdzielni, udziałów (akcji) oraz papierów wartościowych, z wykupu przez emitenta obligacji, a także z umorzenia, odkupienia, wykupienia albo unieczwienienia w inny sposób tytułów uczestnictwa w funduszach kapitałowych, z zastrzeżeniem ust. 3e;”;
- 7) w art. 24 dodaje się ust. 24 w brzmieniu:
„24. Dochodem z wykupu przez emitenta obligacji, o którym mowa w art. 30a ust. 1 pkt 2a, jest różnica między kwotą uzyskaną z wykupu obligacji wraz ze świadczeniami uzyskanymi za ostatni okres przed wykupem tych obligacji a wydatkami poniesionymi na objęcie lub nabycie tych obligacji na rynku pierwotnym lub wtórnym przez podatnika albo spadkodawcę, przy czym nie

stanowią wydatków na objęcie lub nabycie obligacji kwoty odsetek zapłaconych przez podatnika lub jego spadkodawcę przy ich objęciu lub nabyciu, w części w jakiej odsetki te nie podlegają opodatkowaniu lub są zwolnione z podatku.”;

8) w art. 26 w ust. 7e zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Przepisy ust. 7a–7d i 7g stosuje się odpowiednio do podatników, na których utrzymaniu w roku podatkowym pozostają następujące osoby niepełnosprawne: osoba będąca w stosunku do podatnika lub jego małżonka osobą zaliczoną do I grupy podatkowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn lub dziecko obce przyjęte na wychowanie przez podatnika lub jego małżonka, pod warunkiem że uzyskane w roku podatkowym dochody tych osób niepełnosprawnych nie przekraczają dwunastokrotności kwoty renty socjalnej określonej w ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej, w wysokości obowiązującej w grudniu roku podatkowego.”;

9) w art. 27f po ust. 2d dodaje się ust. 2e w brzmieniu:

„2e. Limity dochodów określone w ust. 2 pkt 1 nie dotyczą podatnika i jego małżonka, którzy wykonywali władzę, pełnili funkcję albo sprawowali opiekę, o których mowa w ust. 1, w stosunku do jednego dziecka, posiadającego orzeczenie albo decyzję, o których mowa w art. 26 ust. 7d.”;

10) w art. 30a:

a) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) z odsetek i dyskonta od papierów wartościowych, z wyjątkiem odsetek stanowiących dochód z wykupu przez emitenta obligacji, o którym mowa w pkt 2a;”;

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) od dochodu z wykupu przez emitenta obligacji, od których są należne świadczenia okresowe;”;

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) ze świadczeń otrzymanych z dochodów funduszu kapitałowego, jeżeli statut przewiduje wypłaty z tych dochodów jego uczestnikom bez umarzenia, odkupywania, wykupywania albo unicestwiania w inny sposób tytułów uczestnictwa w takim funduszu;”;

- b) w ust. 2a wyrazy „ust. 1 pkt 2, 4 lub 5” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 2, 2a, 4 lub 5”,
 - c) uchyla się ust. 3,
 - d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli nie jest możliwa identyfikacja papierów wartościowych, przy ustalaniu dyskonta lub dochodu z wykupu przez emitenta obligacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2a, przyjmuje się, że każdorazowo przychód został osiągnięty z papierów wartościowych nabytych najwcześniej (FIFO). Przepis ten stosuje się odrębnie do każdego rachunku inwestycyjnego.”,
 - e) uchyla się ust. 5,
 - f) w ust. 6 wyrazy „pkt 1–4 oraz pkt 6, 8 i 9” zastępuje się wyrazami: „pkt 1, 2, 3–5, 6, 8 i 9”;
- 11) w art. 30b:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Od dochodów uzyskanych:

 - 1) z odpłatnego zbycia papierów wartościowych lub pochodnych instrumentów finansowych oraz z realizacji praw z nich wynikających,
 - 2) z odpłatnego zbycia udziałów (akcji),
 - 3) z odpłatnego zbycia udziałów w spółdzielni,
 - 4) z tytułu objęcia udziałów (akcji) albo wkładów w spółdzielni w zamian za wkład niepieniężny,
 - 5) z umorzenia, odkupienia, wykupienia albo unieczwienienia w inny sposób tytułów uczestnictwa w funduszach kapitałowych – podatek dochodowy wynosi 19% uzyskanego dochodu.”,
 - b) w ust. 2 w pkt 6 na końcu dodaje się przecinek i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) różnica między sumą przychodów uzyskanych z tytułu umorzenia, odkupienia, wykupienia albo unieczwienienia w inny sposób tytułów uczestnictwa w funduszach kapitałowych a kosztami uzyskania przychodów, określonymi na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 38”,
 - c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli odpłatne zbycie udziałów (akcji), udziałów w spółdzielni, papierów wartościowych i pochodnych

instrumentów finansowych oraz realizacja praw z nich wynikających, a także umorzenie, odkupienie, wykupienie albo unicestwienie w inny sposób tytułów uczestnictwa w funduszach kapitałowych następuje w wykonywaniu działalności gospodarczej.”,

d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Po zakończeniu roku podatkowego podatnik jest obowiązany w zeznaniu, o którym mowa w art. 45 ust. 1a pkt 1, wykazać uzyskane w roku podatkowym dochody, o których mowa ust. 1 i 1a, i obliczyć należny podatek dochodowy.”,

e) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Jeżeli nie jest możliwa identyfikacja umarzanych, odkupywanych, wykupywanych albo unicestwianych w inny sposób tytułów uczestnictwa w funduszach kapitałowych, przy ustalaniu dochodu przyjmuje się, że każdorazowo przychód został osiągnięty z tytułów uczestnictwa w funduszach kapitałowych nabytych najwcześniej (FIFO). Przepis ten stosuje się odrębnie do każdego rachunku inwestycyjnego.”,

f) po ust. 7 dodaje się ust. 7a w brzmieniu:

„7a. Przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio do innych dochodów, o których mowa w ust. 1, i do dochodów, o których mowa w ust. 1b.”;

12) w art. 41:

a) w ust. 4d w zdaniu pierwszym wyrazy „art. 30a ust. 1 pkt 2 i 5” zastępuje się wyrazami „art. 30a ust. 1 pkt 2, 2a i 5”,

b) w ust. 10 w zdaniu pierwszym wyrazy „art. 30a ust. 1 pkt 2 i 5” zastępuje się wyrazami „art. 30a ust. 1 pkt 2, 2a i 5”,

c) ust. 24 otrzymuje brzmienie:

„24. W przypadku, o którym mowa w ust. 12, płatnicy nie są obowiązani do poboru podatku od odsetek lub dyskonta od:

1) listów zastawnych, zwolnionych od podatku na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 130a;

2) obligacji, zwolnionych od podatku na podstawie art. 21 ust. 1 pkt 130c.”;

13) w art. 42 w ust. 8 wyrazy „art. 30a ust. 1 pkt 2, 4 lub 5” zastępuje się wyrazami „art. 30a ust. 1 pkt 2, 2a, 4 lub 5”;

14) w art. 45 w ust. 3c wyrazy „art. 30a ust. 1 pkt 2, 4 lub 5” zastępuje się wyrazami „art. 30a ust. 1 pkt 2, 2a, 4 lub 5”;

15) w art. 45cd:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Z dniem 15 lutego roku następującego po roku podatkowym organ podatkowy udostępnia podatnikowi, z wyjątkiem podatnika będącego przedsiębiorstwem w spadku, za pośrednictwem konta w e-Urzędzie Skarbowym zeznania, o których mowa w art. 45 ust. 1 oraz ust. 1a pkt 1 i 2, oraz informację, o której mowa w art. 21 ust. 46 pkt 1, uwzględniając w nich dane będące w posiadaniu Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, w tym dane:”;

b) użyte w ust. 6 wyrazy „e-Urzędu Skarbowego” zastępuje się wyrazami „konta w e-Urzędzie Skarbowym”.

Art. 5. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2587, 2640 i 2745 oraz z 2023 r. poz. 185, 326 i 412) w art. 26 ust. 1aa otrzymuje brzmienie:

„1aa. W przypadku, o którym mowa w ust. 2e, płatnicy nie są obowiązani do poboru podatku od odsetek lub dyskonta od:

1) listów zastawnych, zwolnionych od podatku na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 50a;

2) obligacji, zwolnionych od podatku na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 50c.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2022 r. poz. 2324, 2339, 2640 i 2707 oraz z 2023 r. poz. 180) w art. 62b:

1) w ust. 1 po pkt 3 dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„3a) przekazania środków z rachunku VAT posiadacza będącego członkiem grupy VAT, o której mowa w art. 2 pkt 47 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;”;

2) w ust. 2:

a) w pkt 2 w lit. a dodaje się tiret szóste–jedenaste w brzmieniu:

„– podatku od wydobycia niektórych kopalin oraz odsetek za zwłokę w podatku od wydobycia niektórych kopalin,

- podatku od sprzedaży detalicznej oraz odsetek za zwłokę w podatku od sprzedaży detalicznej,
 - opłaty od środków spożywczych oraz dodatkowej opłaty,
 - zryczałtowanego podatku od wartości sprzedanej produkcji oraz odsetek za zwłokę w podatku od wartości sprzedanej produkcji,
 - podatku tonażowego oraz odsetek za zwłokę w podatku tonażowym,
 - opłaty, o której mowa w art. 9² ust. 11 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (Dz. U. z 2023 r. poz. 165), dodatkowej opłaty, o której mowa w art. 9² ust. 21 tej ustawy, oraz odsetek za zwłokę od tych opłat,”
- b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
- „4a) przekazania przy użyciu komunikatu przelewu kwoty odpowiadającej kwocie podatku od towarów i usług na rachunek VAT podatnika wskazanego w umowie o nabyciu wierzytelności przez posiadacza rachunku, który:
- a) otrzymał płatność przy użyciu komunikatu przelewu oraz
 - b) nie jest dostawcą towarów lub usługodawcą wskazanym na fakturze, za którą jest dokonywana płatność;”
- c) po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:
- „6a) przekazania środków przez posiadacza rachunku VAT będącego członkiem grupy VAT, o której mowa w art. 2 pkt 47 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, na rachunek VAT przedstawiciela grupy VAT, o którym mowa w art. 2 pkt 48 tej ustawy, przy użyciu komunikatu przelewu, w którym posiadacz w miejsce informacji, o których mowa w:
- a) art. 108a ust. 3 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług – wskazuje kwotę przekazywanych środków,
 - b) art. 108a ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług – wpisuje wyrazy „przekazanie – grupa VAT”,
 - c) art. 108a ust. 3 pkt 4 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług – wskazuje numer, za pomocą którego grupa VAT jest zidentyfikowana na potrzeby podatku od towarów i usług;”

3) w ust. 5 wyrazy „ust. 2 pkt 1 i 3–6” zastępuje się wyrazami „ust. 2 pkt 1 i 3–6a”.

Art. 7. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651 i 2707 oraz z 2023 r. poz. 180) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 13:

a) w § 2:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) organ odwoławczy od decyzji i postanowień wydanych w sprawach, o których mowa w pkt 1, 7 i 9;”;

– pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) organ pierwszej instancji właściwy w sprawach zmiany albo uchylecia:

a) wiążącej informacji stawkowej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 931, z późn. zm.⁶⁾), w przypadkach, o których mowa w art. 42h ust. 4 tej ustawy,

b) wiążącej informacji akcyzowej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn. zm.⁷⁾), w przypadkach, o których mowa w art. 7ha ust. 6 tej ustawy;”;

b) w § 2a pkt 2–4 otrzymują brzmienie:

„2) organ pierwszej instancji właściwy w sprawach wydawania:

a) wiążącej informacji stawkowej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług,

b) wiążącej informacji akcyzowej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;

3) organ odwoławczy od decyzji i postanowień wydanych w sprawach, o których mowa w pkt 2 i 4;

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 974, 1137, 1301, 1488, 1561, 2180 i 2707 oraz z 2023 r. poz.

⁷⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1137, 1488, 1967, 2180, 2236 i 2707 oraz z 2023 r. poz.

- 4) organ pierwszej instancji właściwy w sprawach zmiany albo uchylecia:
 - a) wiążącej informacji stawkowej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług,
 - b) wiążącej informacji akcyzowej, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.”;
- 2) w art. 14b § 1a otrzymuje brzmienie:

„§ 1a. W zakresie objętym wiążącymi informacjami stawkowymi, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, oraz wiążącymi informacjami akcyzowymi, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, nie wydaje się interpretacji indywidualnych.”;
- 3) w art. 20zt pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) opis i klasyfikację towaru lub usługi oraz właściwą stawkę podatku, przy czym w zakresie nieuregulowanym w niniejszym dziale stosuje się odpowiednio przepisy art. 42b ust. 2 pkt 1–3, ust. 4, 5 i 7 oraz art. 42e ust. 1–3, ust. 4 zdanie pierwsze, ust. 6 i 7 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;”;
- 4) w art. 20zza w § 5 w pkt 2 wyrazy „art. 7ha pkt 1 i 2, pkt 3 lit. a i c” zastępuje się wyrazami „art. 7ha ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. a i c”;
- 5) w art. 62:
 - a) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W sprawie zaliczenia wpłaty na poczet zaległości podatkowych, odsetek za zwłokę oraz kosztów upomnienia organ podatkowy, na wniosek podatnika, wydaje postanowienie, na które służy zażalenie.”,
 - b) uchyla się § 4a,
 - c) w § 5 wyrazy „§ 1–4a” zastępuje się wyrazami „§ 1–4”;
- 6) w art. 76a § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W sprawach zaliczenia nadpłaty na poczet zaległych oraz bieżących zobowiązań podatkowych i należności, o których mowa w art. 76 § 1a, organ podatkowy, na wniosek podatnika, wydaje postanowienie, na które służy zażalenie. W przypadku zaliczenia nadpłaty na poczet zaległych zobowiązań

podatkowych i należności, o których mowa w art. 76 § 1a, przepisy art. 55 § 2 i art. 62 § 1 stosuje się odpowiednio.”;

7) w art. 141 w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli sprawa nie została załatwiona przez dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej albo dyrektora izby administracji skarbowej.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 20 listopada 1998 r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2540) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 ust. 13 otrzymuje brzmienie:

„13. W przypadku małżonków, którzy złożyli oświadczenie określone w ust. 6, kwota przychodów, o której mowa w ust. 1 pkt 4, wynosi 200 000 zł.”;

2) w art. 21c w ust. 1 skreśla się wyrazy „podatnika składającego zeznanie w związku z prowadzoną pozarolniczą działalnością gospodarczą oraz”.

Art. 9. W ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2073) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 41 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Na zasadzie wzajemności, zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, w odniesieniu do pojazdu silnikowego w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 988, z późn. zm.⁸⁾) stosuje się także, jeżeli niezachowanie terminu określonego w ust. 1 było uzasadnione okolicznościami związanymi z ważnym interesem służby, dotyczącymi przesiedlenia osoby odstępującej pojazd silnikowy w celu podjęcia pracy w innym państwie, a osoba ta przebywała na terytorium kraju nie krócej niż 2 lata.”;

2) w art. 69 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej – jako:

a) organ pierwszej instancji w sprawach, o których mowa w art. 70 ust. 2a,

⁸⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1002, 1768, 1783, 2589, 2600 i 2642.

- b) organ odwoławczy od decyzji wydawanych w sprawach, o których mowa w art. 70 ust. 2a;”;
- 3) w art. 70:
- a) w ust. 2 uchyla się pkt 2,
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
- „2a. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej jest właściwy w sprawach dotyczących wiążącej informacji taryfowej i wiążącej informacji o pochodzeniu.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143, z późn. zm.⁹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7d:
- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. WIA wiąże, z zastrzeżeniem ust. 3a i 3b, organy podatkowe i podmiot, na rzecz którego została ona wydana, w odniesieniu do wyrobów akcyzowych albo samochodów osobowych, wobec których czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą zostały dokonane w okresie ważności WIA.”,
- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:
- „3a. W przypadku zmiany WIA z powodu wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 7ha ust. 1 pkt 1–3, i zastosowania się przez podmiot, na rzecz którego została ona wydana, do zmienionej WIA od dnia wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 7ha ust. 1 pkt 1–3, do dnia, w którym decyzja o zmianie WIA stała się ostateczna, przepisy art. 14k–14m ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.
- 3b. W przypadku zmiany WIA z powodu wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 7ha ust. 1 pkt 4, i zastosowania się przez podmiot, na rzecz którego została ona wydana, do zmienionej WIA od dnia następującego po dniu, w którym WIA stała się ostateczna, do dnia, w którym decyzja o zmianie WIA stała się ostateczna, przepisy art. 14k–14m

⁹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1137, 1488, 1967, 2180, 2236 i 2707.

ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. WIA jest wydawana na okres 5 lat i jest ważna od dnia następującego po dniu, w którym stała się ostateczna.”,

d) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. WIA traci ważność przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 4, z dniem:

1) następującym po dniu, w którym decyzja o zmianie WIA albo decyzja o uchyleniu WIA stała się ostateczna, albo

2) wygaśnięcia na podstawie art. 7h ust. 1

– w zależności od tego, które ze zdarzeń nastąpiło wcześniej.”;

2) w art. 7e:

a) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) imię i nazwisko lub nazwę wnioskodawcy, jego adres zamieszkania lub siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub inny numer umożliwiający identyfikację wnioskodawcy;”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Wnioskodawca we wniosku o wydanie WIA składa pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń oświadczenie następującej treści: „Świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia oświadczam, że w dniu złożenia wniosku w zakresie przedmiotowym wniosku nie toczy się postępowanie podatkowe, kontrola podatkowa ani kontrola celno-skarbowa oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji albo postanowieniu organu podatkowego.”. Treść oświadczenia zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń. W razie złożenia fałszywego oświadczenia przepisu art. 7d ust. 3 nie stosuje się w związku z wydaniem tej WIA.

2b. Nie wydaje się WIA, jeżeli zakres przedmiotowy wniosku o wydanie WIA w dniu złożenia tego wniosku jest przedmiotem:

1) toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo gdy w tym zakresie sprawa została

rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji albo postanowieniu organu podatkowego;

- 2) zawartego porozumienia inwestycyjnego, o którym mowa w art. 20zt pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”,
- c) ust. 3–6 otrzymują brzmienie:

„3. Do wniosku o wydanie WIA załącza się dokumenty lub materiały odnoszące się do wyrobów akcyzowych albo samochodów osobowych, w szczególności próbki, fotografie, plany, schematy, katalogi, atesty, instrukcje, informacje od producenta lub inne dostępne dokumenty lub materiały, umożliwiające organowi podatkowemu dokonanie właściwej klasyfikacji wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego lub określenie rodzaju wyrobu akcyzowego.

4. Jeżeli wniosek o wydanie WIA nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 2, 2a i 3, organ podatkowy wzywa wnioskodawcę do uzupełnienia braków w terminie 7 dni od dnia otrzymania wezwania, z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku spowoduje pozostawienie go bez rozpatrzenia.

5. W przypadkach, o których mowa w ust. 2b i 4, wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie WIA, mając na względzie zakres danych określonych w ust. 2 oraz potrzebę ujednoczenia składanych wniosków i zapewnienia sprawnej obsługi wnioskodawców.”;

- 3) w art. 7f:

- a) ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Wnioskodawca jest obowiązany do uiszczenia opłaty z tytułu przeprowadzonych badań lub analiz, w przypadku gdy rozpatrzenie wniosku o wydanie WIA wymaga przeprowadzenia badania lub analizy.

2. Badania lub analizy mogą być wykonywane przez laboratoria jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej lub inne akredytowane laboratoria, a także przez Centrum Łukasiewicz i instytuty działające w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk, instytuty badawcze lub międzynarodowe instytuty

naukowe utworzone na podstawie odrębnych przepisów, działające na terytorium kraju, dysponujące wyposażeniem niezbędnym do wykonywania danego rodzaju badań lub analiz.

3. Opłata, o której mowa w ust. 1, pobierana za badania lub analizy wykonywane przez laboratoria jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej stanowi dochód budżetu państwa i jest uiszczana na rachunek bankowy Krajowej Informacji Skarbowej.”,

b) ust. 5–7 otrzymują brzmienie:

„5. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz termin jej uiszczenia są określane przez organ podatkowy w drodze postanowienia, na które służy zażalenie.

6. Wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, powinna odpowiadać rzeczywistym wydatkom poniesionym z tytułu wykonanych badań lub analiz. W przypadku gdy badania lub analizy są wykonywane przez laboratoria jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, powinna odpowiadać ryczałtowym stawkom opłat określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 92 ust. 4 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2022 r. poz. 2073 oraz z 2023 r. poz. ...), jeżeli stawki te zostały określone w tych przepisach.

7. W przypadku gdy zaliczka uiszczona na pokrycie opłaty, o której mowa w ust. 1, jest większa niż wysokość opłaty określona w postanowieniu wydanym na podstawie ust. 5, a także w przypadku gdy opłata jest nienależna, zwrot kwoty nienależnej następuje w terminie 30 dni od dnia zakończenia postępowania w sprawie WIA.”;

4) w art. 7g dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W sprawach dotyczących WIA stosuje się odpowiednio przepisy działu IV ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z wyłączeniem rozdziałów 17–20.”;

5) w art. 7h ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. WIA wygasa z mocy prawa w przypadku zmiany przepisów prawa podatkowego w zakresie akcyzy odnoszących się do wyrobu akcyzowego albo

samochodu osobowego, będących przedmiotem WIA, w wyniku której WIA staje się niezgodna z tymi przepisami. Wygaśnięcie WIA następuje z dniem wejścia w życie przepisów, z którymi WIA stała się niezgodna.”;

6) art. 7ha otrzymuje brzmienie:

„Art. 7ha. 1. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie zmiany albo uchylecia ostatecznej WIA w przypadku wystąpienia albo uzasadnionego przypuszczenia wystąpienia przesłanek powodujących jej nieprawidłowość, w szczególności w przypadku:

- 1) zmiany przepisów wstępnych, uwag lub uwag dodatkowych do sekcji lub działów w Nomenklaturze Scalonej (CN);
- 2) przyjęcia przez Komisję Europejską środków w celu określenia klasyfikacji taryfowej towarów;
- 3) utraty zgodności z interpretacją Nomenklatury Scalonej (CN) wynikającą z:
 - a) not wyjaśniających, o których mowa w art. 9 ust. 1 lit. a tiret drugie rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej,
 - b) wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej,
 - c) decyzji klasyfikacyjnych, opinii klasyfikacyjnych lub zmian not wyjaśniających do Nomenklatury Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania Towarów, przyjętej przez organizację ustanowioną na podstawie Konwencji o utworzeniu Rady Współpracy Celnej sporządzonej w Brukseli dnia 15 grudnia 1950 r. (Dz. U. z 1978 r. poz. 43);
- 4) błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego;
- 5) istnienia w dniu jej wydania przesłanek: odmowy wszczęcia postępowania w sprawie wydania WIA, odmowy wydania WIA albo umorzenia postępowania;
- 6) wystąpienia przesłanek, o których mowa w art. 240 § 1 oraz art. 247 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, z wnioskiem o zmianę albo uchylenie WIA może wystąpić do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej podmiot, na rzecz którego WIA została wydana.

3. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej po przeprowadzeniu postępowania określonego w ust. 1 i 2:

- 1) uchyla WIA i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo umarza postępowanie albo
- 2) zmienia WIA i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy, albo
- 3) umarza postępowanie, jeżeli w jego wyniku sprawa zostałaby rozstrzygnięta jak w WIA albo jeżeli postępowanie stało się bezprzedmiotowe, albo
- 4) odmawia zmiany albo uchylenia WIA, w przypadku, o którym mowa w ust. 2, z powodu niewystąpienia przesłanek powodujących jej nieprawidłowość.

4. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może wystąpić do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z żądaniem wszczęcia z urzędu postępowania w sprawie zmiany albo uchylenia ostatecznej WIA w przypadku wystąpienia albo uzasadnionego przypuszczenia wystąpienia przesłanek powodujących jej nieprawidłowość, w szczególności w przypadkach, o których mowa w ust. 1.

5. Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej po otrzymaniu żądania, o którym mowa w ust. 4, niezwłocznie wszczyna postępowanie w sprawie zmiany albo uchylenia ostatecznej WIA. Przepisy ust. 3 pkt 1–3 stosuje się odpowiednio.

6. Szef Krajowej Administracji Skarbowej może przejąć do dalszego prowadzenia, w drodze postanowienia, postępowanie wszczęte przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej na podstawie ust. 1 albo 5. Przepisy ust. 3 pkt 1–3 stosuje się odpowiednio.

7. Przepisy ust. 1 i 3 stosuje się odpowiednio do innych niż WIA ostatecznych rozstrzygnięć wydanych w sprawach dotyczących wydawania WIA.”;

7) w art. 7hb:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ podatkowy, na wniosek podmiotu, na rzecz którego WIA została wydana, złożony nie później niż 3 miesiące przed upływem okresu,

na jaki WIA została wydana, może, w drodze decyzji, przedłużyć ten okres na kolejne okresy, nie dłuższe niż 5 lat.”,

- b) w ust. 2 w pkt 4 po wyrazie „dokumenty” dodaje się wyrazy „i materiały”;
- 8) w art. 7i uchyla się pkt 3 i 4;
- 9) uchyla się art. 7j;
- 10) art. 7k otrzymuje brzmienie:

„Art. 7k. WIA, decyzja o zmianie WIA, decyzja o uchyleniu WIA oraz decyzja o odmowie wydania WIA, o której mowa w art. 7i pkt 1, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz danych objętych tajemnicą przedsiębiorstwa, są zamieszczane, bez zbędnej zwłoki, w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. W Biuletynie Informacji Publicznej zamieszcza się również informacje o okresie ważności WIA i decyzji o zmianie WIA oraz o okresach, na jakie została przedłużona WIA zgodnie z art. 7hb ust. 1.”;

- 11) w art. 14:

- a) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Organami podatkowymi właściwymi w zakresie WIA są Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej oraz Szef Krajowej Administracji Skarbowej w przypadku, o którym mowa w art. 7ha ust. 6.”,

- b) uchyla się ust. 12.

Art. 11. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 1634, z późn. zm.¹⁰⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 174 uchyla się pkt 2;
- 2) po art. 175 dodaje się art. 175a–175h w brzmieniu:

„Art. 175a. 1. Minister Finansów może prowadzić przegląd wydatków (kosztów) jednostek sektora finansów publicznych w celu oddziaływania w perspektywie wykraczającej poza rok budżetowy na poziom, strukturę oraz jakość wydatków publicznych, w szczególności stopień, w jakim przyczyniają się one do skutecznej i efektywnej realizacji celów działalności państwa, zwany dalej „przełogiem wydatków”.

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 1692, 1725, 1747, 1768, 1964 i 2414.

2. Minister Finansów nie prowadzi przeglądu wydatków:

- 1) jednostek, o których mowa w art. 9 pkt 2, 2a, 4 i 11 oraz art. 139 ust. 2;
- 2) instytucji gospodarki budżetowej utworzonych przez organ lub kierownika jednostki, o których mowa w art. 139 ust. 2;
- 3) samorządowych jednostek budżetowych, samorządowych instytucji kultury oraz samorządowych osób prawnych utworzonych na podstawie odrębnych ustaw w celu wykonywania zadań publicznych.

Art. 175b. 1. Przegląd wydatków prowadzi się na podstawie planu przeglądu wydatków sporządzonego przez Ministra Finansów, po zasięgnięciu opinii:

- 1) dysponentów części budżetowych,
 - 2) organów nadzorujących jednostki
- których wydatki (koszty) będą podlegały przeglądowi wydatków.

2. W uzasadnionych przypadkach przegląd wydatków może być prowadzony poza planem przeglądu wydatków w porozumieniu z:

- 1) dysponentem części budżetowej,
 - 2) organem nadzorującym jednostkę
- których wydatki (koszty) będą podlegały przeglądowi wydatków.

3. Plan przeglądu wydatków określa co najmniej:

- 1) okres, na jaki jest sporządzany;
- 2) jednostki, których wydatki będą podlegały przeglądowi wydatków;
- 3) zakres przeglądu wydatków.

Art. 175c. Minister Finansów sporządza program przeglądu wydatków, który zawiera w szczególności cel i szczegółowy zakres przeglądu wydatków, w porozumieniu z:

- 1) dysponentem części budżetowej, którego wydatki (koszty) będą podlegały przeglądowi wydatków;
- 2) organem nadzorującym jednostkę, której wydatki (koszty) będą podlegały przeglądowi wydatków;
- 3) Szefem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, jeżeli będzie uczestniczył w przeglądzie wydatków.

Art. 175d. 1. W przeglądzie wydatków uczestniczą, w szczególności dokonują identyfikacji i analizy nakładów oraz efektów wydatkowania środków publicznych:

- 1) dysponent części budżetowej,
 - 2) organ nadzorujący jednostkę
- których wydatki (koszty) podlegają przeglądowi wydatków.

2. W przeglądzie wydatków może uczestniczyć Szef Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

Art. 175e. 1. Minister Finansów dokumentuje przegląd wydatków, w szczególności po jego przeprowadzeniu sporządza raport w porozumieniu z:

- 1) dysponentem części budżetowej, którego wydatki (koszty) podlegały przeglądowi wydatków;
- 2) organem nadzorującym jednostkę, której wydatki (koszty) podlegały przeglądowi wydatków;
- 3) Szefem Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, jeżeli uczestniczył w przeglądzie wydatków.

2. Raport zawiera w szczególności propozycje zmian w zakresie jakości wydatków publicznych oraz wskazuje podmioty odpowiedzialne za ich wdrożenie.

3. Raport może zawierać propozycje zmian poziomu lub struktury wydatków publicznych.

4. Minister Finansów udostępnia raport:

- 1) jednostce, której wydatki (koszty) podlegały przeglądowi wydatków;
- 2) dysponentowi części budżetowej, którego wydatki (koszty) podlegały przeglądowi wydatków;
- 3) organowi nadzorującemu jednostkę, której wydatki (koszty) podlegały przeglądowi wydatków;
- 4) Szefowi Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, jeżeli uczestniczył w przeglądzie wydatków.

5. Podmioty, o których mowa w ust. 4 pkt 1–3, wykorzystują propozycje zmian, o których mowa w ust. 3, przy opracowaniu materiałów do projektu ustawy budżetowej.

6. Minister Finansów monitoruje wykorzystanie propozycji zmian, o których mowa w ust. 2 i 3.

Art. 175f. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb:
 - a) sporządzania i opiniowania planu przeglądu wydatków,
 - b) sporządzania i uzgadniania programu przeglądu wydatków oraz raportu,
- 2) sposób monitorowania przez Ministra Finansów wykorzystania propozycji zmian, o których mowa w art. 175e ust. 2 i 3

– mając na względzie konieczność zapewnienia sprawnej i skutecznej realizacji przeglądu wydatków oraz potrzebę osiągnięcia celu przeglądu wydatków.

Art. 175g. Minister Finansów zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu go obsługującego wytyczne w zakresie prowadzenia przeglądu wydatków.

Art. 175h. W związku z prowadzonym przeglądem wydatków jednostki, których wydatki (koszty) podlegają przeglądowi wydatków, dysponenci części budżetowych, których wydatki (koszty) podlegają przeglądowi wydatków, oraz organy nadzorujące jednostki, których wydatki (koszty) podlegają przeglądowi wydatków, przekazują Ministrowi Finansów, na jego żądanie, dokumenty, informacje i dane dotyczące:

- 1) celów działalności państwa, których osiągnięciu służą poniesione wydatki,
- 2) środków służących osiągnięciu zamierzonych celów,
- 3) poniesionych wydatków,
- 4) uzyskanych efektów

– z zachowaniem przepisów o tajemnicy ustawowo chronionej.”.

Art. 12. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2022 r. poz. 813, z późn. zm.¹¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 22 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

¹¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2022 r. poz. 835, 1079, 1301, 1488, 1713, 1730, 1933, 2015 i 2707 oraz z 2023 r. poz. 177, 180, 185, 240, 347 i 412.

„2a) prowadzenie spraw dotyczących wiążących informacji stawkowych, wiążących informacji akcyzowych, wiążących informacji taryfowych i wiążących informacji o pochodzeniu;”;

- 2) w art. 25 w ust. 1 w pkt 2 skreśla się wyrazy „, , z wyjątkiem spraw, o których mowa w art. 83 ust. 1”.

Art. 13. W ustawie z dnia 29 października 2021 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2105, z późn. zm.¹²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 w pkt 39:

a) lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) po ust. 1d dodaje się ust. 1e i 1f w brzmieniu:

„1e. Podmioty, o których mowa w ust. 1 i ust. 2 pkt 2 oraz art. 15 ust. 2, prowadzące księgę, księgi rachunkowe lub ewidencję środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych są obowiązane prowadzić te księgi i ewidencję przy użyciu programów komputerowych oraz przysyłać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego te księgi i ewidencję po zakończeniu roku podatkowego w terminie do dnia upływu terminu złożenia zeznania, o którym mowa w art. 45 ust. 1, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej, na zasadach dotyczących przesyłania ksiąg podatkowych lub ich części określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 193a § 3 Ordynacji podatkowej.

1f. W przypadku spółki niebędącej osobą prawną księga, księgi rachunkowe lub ewidencja środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych są przysyłane naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według miejsca prowadzenia

¹²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 2349, 2427 i 2469 oraz z 2022 r. poz. 1265, 1301, 1719 i 2180.

działalności, a w przypadku prowadzenia działalności w więcej niż jednym miejscu – naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według miejsca siedziby. W przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości naczelnika urzędu skarbowego na podstawie zdania pierwszego, właściwość tę ustala się według miejsca zamieszkania jednego ze współników.”,”

b) w lit. d, w ust. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podmioty zwolnione z obowiązku prowadzenia księgi, ksiąg rachunkowych i ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych przy użyciu programów komputerowych oraz ich przesyłania na podstawie ust. 1e”;

2) w art. 2 w pkt 11:

a) lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) po ust. 1b dodaje się ust. 1c–1g w brzmieniu:

„1c. Podatnicy prowadzący księgi rachunkowe są obowiązani prowadzić te księgi przy użyciu programów komputerowych oraz przysyłać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego te księgi po zakończeniu roku podatkowego, w terminie do dnia upływu terminu złożenia zeznania, o którym mowa w art. 27 ust. 1, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej, na zasadach dotyczących przesyłania ksiąg podatkowych lub ich części określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 193a § 3 Ordynacji podatkowej.

1d. Z obowiązku, o którym mowa w ust. 1c, są zwolnieni podatnicy:

- 1) zwolnieni od podatku na podstawie art. 6 ust. 1, z wyjątkiem fundacji rodzinnych;
- 2) o których mowa w art. 27a;
- 3) prowadzący uproszczoną ewidencję przychodów i kosztów.

1e. W przypadku spółek niebędących osobami prawnymi, których współnikami nie są wyłącznie osoby fizyczne, do

prowadzenia ksiąg rachunkowych przy użyciu programów komputerowych i przesyłania tych ksiąg właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, na podstawie ust. 1c, są obowiązane te spółki, przy czym księgi te są przekazywane w terminie do końca trzeciego miesiąca po zakończeniu roku obrotowego tych spółek.

1f. W przypadku, o którym mowa w ust. 1e, księgi rachunkowe są przesyłane naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według miejsca prowadzenia działalności, a w przypadku prowadzenia działalności w więcej niż jednym miejscu – naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według miejsca siedziby. W przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości naczelnika urzędu skarbowego na podstawie zdania pierwszego, właściwość tę ustala się według miejsca siedziby jednego ze współników będącego podatnikiem.

1g. Przepis ust. 1c stosuje się odpowiednio do spółek tworzących podatkową grupę kapitałową.”,”

b) w lit. c, ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres dodatkowych danych, o które należy uzupełnić prowadzone księgi podlegające przekazaniu na podstawie ust. 1c i 1e, oraz sposób ich wykazywania w tych księgach,
- 2) podatników innych niż określeni w ust. 1d zwolnionych z obowiązku prowadzenia ksiąg przy użyciu programów komputerowych i ich przesyłania na podstawie ust. 1c, oraz spółki niebędące osobami prawnymi zwolnione z takich obowiązków – uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowości rozliczeń podatników oraz kontroli obowiązków podatników przez organ podatkowy, identyfikowania obszarów, w których występują nadużycia w podatku lub narażonych na te nadużycia, oraz możliwości techniczno-organizacyjne prowadzenia przez podatników ksiąg.”;

3) w art. 9 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) w art. 15 dodaje się ust. 12–14 w brzmieniu:

„12. Podmioty, o których mowa w ust. 1, prowadzące ewidencję lub wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych są obowiązane prowadzić tę ewidencję i wykaz przy użyciu programów komputerowych oraz przesyłać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego tę ewidencję i wykaz po zakończeniu roku podatkowego w terminie do dnia upływu terminu złożenia zeznania, o którym mowa w art. 21 ust. 2 pkt 2, za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 ustawy – Ordynacja podatkowa, na zasadach dotyczących przesyłania ksiąg podatkowych lub ich części określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 193a § 3 ustawy – Ordynacja podatkowa.

13. W przypadku spółki niebędącej osobą prawną ewidencja lub wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych są przesyłane naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według miejsca prowadzenia działalności, a w przypadku prowadzenia działalności w więcej niż jednym miejscu – naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według miejsca siedziby. W przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie właściwości naczelnika urzędu skarbowego na podstawie zdania pierwszego, właściwość tę ustala się według miejsca zamieszkania jednego ze współników.

14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) zakres dodatkowych danych, o które należy uzupełnić prowadzoną ewidencję i wykaz środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych podlegające przekazaniu na podstawie ust. 12, oraz sposób ich wykazywania w tej ewidencji i tym wykazie,
- 2) podmioty zwolnione z obowiązku prowadzenia ewidencji i wykazu środków trwałych oraz wartości niematerialnych i

prawnych przy użyciu programów komputerowych oraz ich przesyłania na podstawie ust. 12

- uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowości rozliczeń podatników oraz kontroli obowiązków podatników przez organ podatkowy, identyfikowania obszarów, w których występują nadużycia w podatku lub narażonych na te nadużycia, oraz możliwości techniczno-organizacyjne prowadzenia przez podatników ewidencji i wykazu środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych.”;”;

4) w art. 66:

a) w ust. 1:

- we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „okresy rozliczeniowe rozpoczynające” zastępuje się wyrazami „rok podatkowy rozpoczynający”,
- w pkt 1 wyrazy „31 grudnia 2024 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2025 r.”,
- w pkt 2 wyrazy „31 grudnia 2025 r.” zastępuje się wyrazami „31 grudnia 2026 r.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Księgi, o których mowa w art. 9 ust. 1c i 1e ustawy zmienianej w art. 2, są prowadzone przy użyciu programów komputerowych i przesyłane po raz pierwszy za rok podatkowy, a w przypadku spółek niebędących osobami prawnymi – za rok obrotowy, rozpoczynający się po dniu:

1) 31 grudnia 2024 r. – w przypadku:

- a) podatkowych grup kapitałowych,
- b) podatników i spółek niebędących osobami prawnymi, u których wartość przychodu uzyskanego w poprzednim odpowiednio roku podatkowym albo roku obrotowym przekroczyła równowartość 50 mln euro przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roboczym poprzedniego odpowiednio roku podatkowego albo roku obrotowego;

- 2) 31 grudnia 2025 r. – w przypadku podatników i spółek niebędących osobami prawnymi, obowiązanych do przesyłania ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 14, zgodnie z art. 109 ust. 3b tej ustawy;
 - 3) 31 grudnia 2026 r. – w przypadku pozostałych podatników i spółek niebędących osobami prawnymi.”;
- 5) w art. 89:
- a) pkt 5–7 otrzymują brzmienie:
 - „5) art. 1 pkt 10 lit. b tiret trzecie w zakresie art. 14 ust. 2 pkt 22, art. 2 pkt 27 lit. a tiret ósme w zakresie art. 12 ust. 1 pkt 16, art. 7 pkt 7 w zakresie art. 20zu § 4, art. 20zw § 2 zdanie drugie i art. 20zx § 2, art. 18 oraz art. 22 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.;
 - 6) art. 2 pkt 11 lit. a i c, art. 14 pkt 19, art. 22 pkt 2 w zakresie art. 19a ust. 3 oraz art. 66 ust. 2 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.;
 - 7) art. 1 pkt 39 lit. a, c i d, art. 9 pkt 11 oraz art. 66 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2026 r.”;
 - b) dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
 - „8) art. 66 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2027 r.”.

Art. 14. W ustawie z dnia 7 października 2022 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2022 r. poz. 2180 i 2707) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 14:
 - a) w pkt 2, w art. 66 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jeżeli odpowiednio rok podatkowy albo rok obrotowy, za który mają być przesłane księgi określone w art. 9 ust. 1c i 1e ustawy zmienianej w art. 2, zakończy się przed dniem 31 grudnia 2025 r., księgi te są przesyłane w terminie do końca marca 2026 r.”;
 - b) w pkt 5 uchyla się lit. b;
- 2) w art. 27:
 - a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9) art. 14 pkt 1 lit. a, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.”;

b) dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) art. 14 pkt 2, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2025 r.”.

Art. 15. 1. Postępowania w sprawach wydania wiążących informacji akcyzowych oraz ich zmiany, wiążących informacji taryfowych i wiążących informacji o pochodzeniu, wszczęte i niezakończone przed dniem 1 lipca 2023 r., przejmuje do prowadzenia Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do postępowań odwoławczych w sprawach wydania wiążących informacji akcyzowych oraz ich zmiany, wiążących informacji taryfowych i wiążących informacji o pochodzeniu, wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 lipca 2023 r.

3. W postępowaniach sądowych w sprawach wydania:

- 1) wiążących informacji akcyzowych oraz ich zmiany, w których stroną na podstawie przepisów dotychczasowych jest lub mógłby być Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie,
- 2) wiążących informacji taryfowych i wiążących informacji o pochodzeniu, w których stroną na podstawie przepisów dotychczasowych jest lub mógłby być Szef Krajowej Administracji Skarbowej

– prawa i obowiązki strony przejmuje Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej.

4. Zadania związane z zakończonymi przed dniem 1 lipca 2023 r. sprawami w zakresie wiążących informacji akcyzowych, wiążących informacji taryfowych i wiążących informacji o pochodzeniu przejmuje Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej.

5. Dyrektorowi Krajowej Informacji Skarbowej przysługuje dostęp do akt spraw, o których mowa w ust. 4.

Art. 16. 1. Do postępowań w sprawie wydania wiążących informacji stawkowych, zwanych dalej „WIS”, wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 lipca 2023 r., stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Do postępowań w sprawie wydania WIS, wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 lipca 2023 r., stosuje się przepisy art. 42b ust. 2 pkt 4 i ust. 6 oraz art. 42d

ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, i przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 42f tej ustawy w brzmieniu dotychczasowym.

3. Do postępowań w sprawie zmiany albo uchylecia WIS, wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 lipca 2023 r., stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, oraz ustawy zmienianej w art. 7, w brzmieniu dotychczasowym.

4. WIS wydane przed dniem 1 lipca 2023 r. na podstawie art. 42a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, na wniosek podatnika zawierający żądanie, o którym mowa w art. 42b ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, oraz decyzje o zmianie tych WIS, pozostają w obrocie prawnym do czasu upływu ich okresu ważności.

5. W przypadku zmiany po dniu 30 czerwca 2023 r. WIS i decyzji o zmianie WIS, o których mowa w ust. 4, stosuje się przepis art. 42a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.

6. Do WIS i decyzji o zmianie WIS wydanych przed dniem 1 lipca 2023 r. stosuje się przepisy art. 42c, art. 42h i art. 42ha ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

7. Wniosków o wydanie WIS zamieszczonych w Biuletynie Informacji Publicznej na podstawie przepisów dotychczasowych nie usuwa się.

8. Informacje o dacie ważności, zmiany, uchylecia oraz wygaśnięcia WIS i decyzji o zmianie WIS, zamieszczonych w Biuletynie Informacji Publicznej na podstawie przepisów dotychczasowych, wprowadza się do Biuletynu Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych do dnia 31 sierpnia 2023 r.

Art. 17. 1. Do postępowań w sprawie:

- 1) wydania wiążących informacji akcyzowych,
- 2) zmiany wiążących informacji akcyzowych

– wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 lipca 2023 r., stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu dotychczasowym, z zastrzeżeniem art. 15.

2. Do wiążących informacji akcyzowych i decyzji o zmianie wiążących informacji akcyzowych wydanych przed dniem 1 lipca 2023 r. stosuje się przepisy art. 7d ust. 3a i 3b, art. 7g ust. 2, art. 7h ust. 1, art. 7ha i art. 7k ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Informacje o dacie ważności wiążących informacji akcyzowych oraz decyzji o zmianie wiążących informacji akcyzowych, zamieszczonych w Biuletynie Informacji Publicznej na podstawie przepisów dotychczasowych, wprowadza się do Biuletynu Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych do dnia 31 sierpnia 2023 r.

Art. 18. 1. Jeżeli termin, o którym mowa w art. 86 ust. 10b pkt 2 lit. a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, upływa po dniu 30 czerwca 2023 r., warunku, o którym mowa w tym przepisie, nie stosuje się.

2. W przypadku gdy podatnik pomniejszył kwotę podatku naliczonego zgodnie z art. 86 ust. 10g ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, otrzymanie po dniu 30 czerwca 2023 r. faktury dokumentującej dostawę towarów, stanowiącą u podatnika wewnątrzwspólnotowe nabycie towarów, upoważnia podatnika do odpowiedniego powiększenia podatku naliczonego w rozliczeniu za okres rozliczeniowy, w którym podatnik uwzględnił kwotę podatku należnego z tytułu tego nabycia.

Art. 19. Przepisy art. 87 ust. 6e oraz art. 146k ust. 1a ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do okresów rozliczeniowych przypadających od dnia 1 lipca 2023 r.

Art. 20. 1. W przypadku:

- 1) ustalania proporcji, o której mowa w art. 86 ust. 2a i art. 90 ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, na 2024 r.,
- 2) dokonywania korekty kwoty podatku odliczonego, o której mowa w art. 90c ust. 1 i art. 91 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, po zakończeniu 2023 r.

– przepis art. 90 ust. 10 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia 1 stycznia 2023 r.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio w przypadku podatników, którzy dla ustalania proporcji, o której mowa w art. 86 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1, na 2025 r. przyjmują dane za 2023 r., zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 86 ust. 22 ustawy zmienianej w art. 1, oraz którzy przy dokonywaniu korekty kwoty podatku odliczonego, o której mowa w art. 90c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, po zakończeniu 2024 r. uwzględniają dane za 2023 r., zgodnie z art. 90c ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 21. Przepisy art. 91 ust. 1–1b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się począwszy od korekt dokonywanych za 2023 r.

Art. 22. W przypadku gdy faktura dotyczy sprzedaży zaewidencjonowanej przy zastosowaniu kasy rejestrującej, dokonanej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 106h ust. 1 i 3 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 23. Do postępowań w sprawie zwrotu, o którym mowa w art. 111 ust. 5 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 111 ust. 5a i 5b ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 24. Do postępowań podatkowych, kontroli podatkowych lub kontroli celno-skarbowych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszego przepisu, stosuje się przepisy art. 112b i art. 112c ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 25. Przepisy art. 130ca, art. 133a oraz art. 138ga ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się również do okresów rozliczeniowych przypadających przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 26. W przypadku gdy podstawą tytułu wykonawczego jest korekta deklaracji VAT, o której mowa w art. 130ca ust. 1, art. 133a ust. 1 i art. 138ga ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wierzyciel, w terminie do dnia 31 grudnia 2025 r., wraz z przekazaniem wniosku egzekucyjnego i tytułu wykonawczego zawiadamia organ egzekucyjny o numerze, za pomocą którego zobowiązany został zidentyfikowany na potrzeby podatku od wartości dodanej w państwie członkowskim Unii Europejskiej innym niż Rzeczpospolita Polska, jeżeli informacja ta nie jest ujęta w tytule wykonawczym.

Art. 27. Do nabycia własności rzeczy lub praw majątkowych, które nastąpiło przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 28. 1. Przepisy art. 3 ust. 2b pkt 5a, art. 9 ust. 6, art. 17 ust. 1 pkt 3a, art. 21 ust. 1 pkt 105, art. 22 ust. 1m, art. 23 ust. 1 pkt 38, art. 24 ust. 24, art. 30a ust. 1, 2a, 4 i 6, art. 30b ust. 1, 2, 4 i 6–7a, art. 41 ust. 4d i 10, art. 42 ust. 8 oraz art. 45 ust. 3c

ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2024 r.

2. Przepisy art. 26 ust. 7e, art. 27f ust. 2e oraz art. 45cd ust. 1 i 6 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 12 ust. 13 i art. 21c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 8, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, mają zastosowanie do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2023 r.

3. Przepisy art. 41 ust. 24 ustawy zmienianej w art. 4, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 26 ust. 1aa ustawy zmienianej w art. 5, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się do wypłat (świadczeń), pieniędzy, wartości pieniężnych oraz należności odpowiednio dokonywanych, stawianych do dyspozycji lub wypłacanych po dniu 31 grudnia 2023 r.

Art. 29. Przegląd wydatków, o którym mowa w art. 175a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 11, zostanie przeprowadzony po raz pierwszy w 2024 r.

Art. 30. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 42b ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 42b ust. 9 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2023 r.

Art. 31. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 111 ust. 7a, art. 111b ust. 3 pkt 2 oraz art. 145a ust. 15 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 111 ust. 7a, art. 111b ust. 3 pkt 2 oraz art. 145a ust. 15 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, i mogą być w tym okresie zmieniane.

Art. 32. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 70 ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 9 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 70 ust. 3 i 4 ustawy zmienianej w art. 9, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2023 r.

Art. 33. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 7e ust. 6 ustawy zmienianej w art. 10 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 7e ust. 6 ustawy zmienianej w art. 10, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2023 r.

Art. 34. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2023 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 25 i 26, art. 6 pkt 1, pkt 2 lit. c i pkt 3 oraz art. 24, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 35 lit. a, który wchodzi w życie z dniem 30 czerwca 2023 r.;
- 3) art. 7 pkt 5 i 6, które wchodzi w życie z dniem 1 września 2023 r.;
- 4) art. 1 pkt 23 lit. a tiret pierwsze, który wchodzi w życie z dniem 15 września 2023 r.;
- 5) art. 4 pkt 1–7 i 10–14, art. 5 oraz art. 28 ust. 1 i 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2024 r.